

Zadeva T-209/01

Honeywell International, Inc. **proti** **Komisiji Evropskih skupnosti**

„Ničnostna tožba – Konkurenca – Odločba Komisije, ki koncentracijo razglašajo za nezdružljivo s skupnim trgom – Uredba (EGS) št. 4064/89 – Brezpredmetnost delnega izpodbijanja odločbe – Trg letalskih proizvodov – Tožba, ki ne more privedi do razglasitve ničnosti odločbe“

Sodba Sodišča prve stopnje (drugi razširjeni senat) z dne 14. decembra 2005 II - 5532

Povzetek sodbe

- 1. Ničnostna tožba – Predmet – Odločba na področju nadzora koncentracij – Odločba, ki temelji na več stebrih razlogovanja, pri čemer vsak od njih zadostuje za utemeljitev njenega izreka – Tožeča stranka, ki navaja le razloge glede napake ali druge nezakonitosti, ki zadeva le en steber razlogovanja – Neutemeljena tožba (Uredba Sveta št. 4064/89, člen 2(3))*

2. *Postopek – Vloga, s katero se postopek začne – Postopkovne zahteve – Opredelitev predmeta spora – Kratek povzetek navajanih razlogov – Podobne zahteve glede očitkov, navajanih v utemeljitev razloga – Očitki, ki niso navedeni v vlogi – Splošno sklicevanje na druga pisanja, priložena tožbi – Nedopustnost – Dopustnost sklicevanja na pisanja, predložena pred istim sodiščem v drugi zadevi – Presoja od primera do primera – Bistveni pogoji – Identiteta strank in zlasti tožečih strank v obeh zadevah*
(Statut Sodišča, člen 21; Poslovnik Sodišča prve stopnje, člena 43(1) in 44(1))
 3. *Postopek – Združitev dveh zadev, v katerih sta tožbe vložili različni tožeči stranki – Neobstoj vpliva na obseg tožbe, ki jo je ločeno vložila vsaka od njiju*
(Poslovnik Sodišča prve stopnje, člen 50)
 4. *Konkurenca – Koncentracije – Presoja združljivosti s skupnim trgov – Neobstoj nastanka ali krepitve prevladujočega položaja, ki ovira konkurenco – Več zadevnih trgov – Neizpolnitev pogoja za enega izmed trgov – Prepoved*
(Uredba Sveta št 4064/89, člen 2(3))
 5. *Konkurenca – Koncentracije – Upravni postopek – Neobstoj obveznosti Komisije, da v obdobju od vročitve obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah do sprejetja končne odločbe poda svoje mnenje glede morebitne odprave težav, ki so bile predhodno ugotovljene*
 6. *Ničnostna tožba – Razlogi – Pojem – Elementi ničnostne tožbe, ki so navedeni v delu tožbe, namenjenem povzetku odločbe – Vključitev – Pogoj – Jasno in nedvoumno izpodbijanje ugotovitev iz izpodbijane odločbe*
-
1. Kadar so določeni razlogi, ki so navedeni v odločbi, sami po sebi taki, da jo lahko v pravno zadostni meri utemeljijo, napake, ki bi bile lahko podane pri drugih razlogih tega akta, v nobenem primeru na vplivajo na njegov izrek. Poleg tega bi bilo treba, če izrek odločbe Komisije temelji na več stebrih razlogovanja, od katerih bi vsak sam zadostoval za utemeljitev tega izreka, ta akt razglasiti za ničnega načeloma samo, če je vsak od teh stebrov nezakonit. V tem primeru napaka ali druga nezakonitost, ki bi zadevala samo enega izmed stebrov razlogovanja, ne bi zadostovala za utemeljitev razglasitve ničnosti sporne odločbe, saj ne bi mogla odločilno vplivati na izrek, ki ga je institucija sprejela. V tem pogledu je treba tudi opozoriti, da je treba steber razlogovanja, ki zadošča

za utemeljitev izreka akta, če ga tožeča stranka v svoji ničnostni tožbi ne izpodbija, šteti za zakonitega in zanjo podanega, kar velja tudi za akt, ki na njem temelji.

se postopek začne, niso dovolj razdelani, šteti za nedopustne. Ker gre za procesno predpostavko javnega reda, lahko Sodišče prve stopnje na to nedopustnost pazi po uradni dolžnosti.

Navedeno se uporablja zlasti v okviru odločb na področju nadzora koncentracij. Zato odločbe o prepovedi ni treba razglasiti za nično, ker je tožeča stranka dokazala, da je pri analizi v zvezi z enim ali več trgi podana ena ali več napak, saj kljub temu iz odločbe o prepovedi izhaja, da je priglašena koncentracija izpolnjevala merila, ki utemeljujejo prepoved iz člena 2(3) Uredbe št. 4064/89 glede enega ali več drugih trgov. Zlasti je treba, če razlogi, ki zadevajo druge trge, niso vključeni v to tožbo, za namen te tožbe šteti, da so utemeljeni, zaradi česar je treba šteti, da je tožba v celoti neutemeljena.

Kratek povzetek tožbenih razlogov tožeče stranke mora biti dovolj jasen in natančen, da toženi stranki omogoči pripravo svoje obrambe, Sodišču prve stopnje pa, da o tožbi odloči, ne da bi potrebovalo nadaljnje podatke. Podobno se zahteva, če se v utemeljitev tožbenega razloga navaja očitek.

(Glej točke od 48 do 50 in 96.)

2. Iz člena 21 Statuta Sodišča in člena 44(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje izhaja, da je treba vse razloge, ki v vlogi, s katero

Poleg tega je za to, da bi bila tožba dopustna, zaradi zagotovitve pravne varnosti in dobrega vodenja sodnih postopkov potrebno, da bistveni pravni in dejanski elementi, na katerih ta temelji, vsaj na kratko, a dosledno in razumljivo izhajajo iz besedila same tožbe. Glede tega velja, da čeprav je telo besedila tožbe glede posameznih vprašanj lahko podrpto in dopolnjeno s sklicevanjem na povzetke dokumentov, ki so ji priloženi, pa splošno sklicevanje na druga pisanja, tudi če so priložena tožbi, ne more nadomestiti pomanjkanja bistvenih elementov pravnega utemeljevanja, ki morajo biti, v skladu z zgoraj navedenimi določbami, v tožbi. Ni na-

mreč dolžnost Sodišča prve stopnje, da v prilogah išče in prepozna dokaze in trditve, ki bi jih lahko štelo za utemeljitev tožbe, saj imajo priloge zgolj dokazno in dokumentarno funkcijo.

obveznih zahtev iz člena 44(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

(Glej točke od 54 do 59, 61, 64 in 67.)

Res je sicer, ne glede na te zahteve, sodišče Skupnosti nekajkrat dopustilo možnost, da se tožbeni razlogi navajajo s sklicevanjem na drugo zadevo, pri čemer pa je to možnost v drugih primerih zavrnilo, ne da bi pri tem navedlo – oziroma tega vsaj ni storilo izrecno – odločilen kriterij za to izbiro, saj se ta nanaša na posebnosti vsakega primera. Kljub temu pa v vsakem primeru velja, da je identičnost strank, še zlasti tožeče stranke v obeh zadevah, bistven pogoj za dopustnost tožbenih razlogov, domnevno navedenih s sklicevanjem na pisanja v drugi zadevi.

3. Iz člena 50 Poslovnika Sodišča prve stopnje izhaja, da sklep o združitvi ne vpliva na neodvisnost in samostojnost zadev, na katere se nanaša, ker je vedno možna odločba o razdružitvi. Tako dejstvo, da sta bili združeni zadevi, v katerih sta tožeči stranki različni, ne more spremeniti obsega tožbe, ki jo je vsaka od tožečih strank vložila ločeno, saj v nasprotnem primeru pride do kršitve neodvisnosti in samostojnosti njunih ločenih tožb. Priznati nasprotno bi imelo za posledico, da bi postopkovna odločitev predsednika, ki je v njegovi prosti presoji, lahko razširila obseg tožbe in s tem odločilno vplivala na izid sodnega postopka in tako vanj vnesla arbitraren element.

(Glej točke od 70 do 72 in 75.)

Kolikor bi se dopustili tožbeni razlogi, ki niso izrecno navedeni v tožbi, zato ker jih je navedla tretja stranka v drugi zadevi pred istim sodiščem, na katero bi se napotilo v tožbi, bi se dovolil obid

4. Iz člena 2(3) Uredbe št. 4064/89 izhaja, da mora Komisija na področju koncen-

tracij, čeprav tej instituciji priglašena koncentracija med podjetji, ki so prisotna na različnih trgih, ustvari ali krepi prevladujoč položaj, katerega posledica bi bila resno oviranje učinkovite konkurence na skupnem trgu, zgolj na enem trgu, to načeloma prepovedati, čeprav zaradi koncentracije za konkurenco ne nastanejo nove ovire. Če Komisija postopno pregleda več trgov in ugotovi, da se bo na nekaterih izmed teh trgov ustvaril ali krepil prevladujoč položaj, zaradi česar bo učinkovita konkurenca bistveno ovirana, je treba ugotoviti, da ta institucija, če v odločbi ni izrecno drugače navedeno, šteje, da bi položaj po koncentraciji na vsakem od teh trgov sam utemeljeval prepoved priglašene koncentracije.

(Glej točko 79.)

5. Komisiji pri nadzoru koncentracij poleg obveznosti navedbe očitkov, ki jih poda v obvestilu, in njihove dopolnitve, če bi se zanje pozneje odločila, ni mogoče naložiti obveznosti, da med vročitvijo

tega obvestila in sprejetjem končne odločbe izrazi svoje mnenje o morebitnih rešitvah težav, ki jih je predhodno ugotovila.

(Glej točko 99.)

6. Elementi, navedeni v ničnosti tožbi pod naslovom „Povzetek odločbe“, na prvi pogled niso mišljeni, da bi predstavljali samostojne tožbene razloge, ki bi lahko privedli do razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe, ampak predpostavljajo bolj opis izpodbijanega akta, vendar ni mogoče vnaprej izključiti možnosti, da bi ta del tožbe lahko vseboval navedbo enega ali več ničnostnih razlogov. Kljub temu pa je mogoče, samo kadar iz odlomka pod tem naslovom jasno in nedvoumno izhaja, da poleg svoje opisne naloge izpodbija veljavnost ugotovitev iz izpodbijane odločbe, šteti, da ta odlomek predstavlja tožbeni razlog, in to kljub strukturi tožbe in njegovemu položaju v okviru njene splošne zasnove.

(Glej točko 106.)